

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/142/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713209513
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713209513.3

Uznesenie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodní banka, a.s., IČ: 00001350, Radlická 333/150, 15 057 Praha 5, Česká republika, právne zastúpený Mgr. Romanom Ambrožom, advokátom so sídlom Mikulášska 29, 811 01 Bratislava, proti žalovanému: F. V., W.. XX.XX.XXXX, W. F. R. XXXX/XX, XXX XX Y., v súčasnosti na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom Slávkou Kalánkovou, tajomníčkou Okresného súdu Martin, o zaplatenie 19.874,95 Kč s príslušenstvom, takto

rozhodol:

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 19.874,95 Kč spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,90 % ročne z sumy 10.000,- Kč od 8.2.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 11.800,- Kč od 8.2.2013 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi iné trovy konania vo výške 46 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 94,44 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu.

odôvodnenie:

Odôvodnenie

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.6.2013 sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 19.874,95 Kč spolu so zmluvným úrokom vo výške 18,90 % ročne z sumy 10.000,- Kč od 8.2.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 15 % ročne zo sumy 11.800,- Kč od 8.2.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

V dôvodoch návrhu žalobca uviedol, že uzatvoril so žalovanou Zmluvu o ČSOB Aktívnom konte, podľa ktorej žalobca viedol pre žalovanú bežný účet. Na základe žiadosti o poskytnutie úveru bol žalovanej poskytnutý úver formou povoleného prečerpania vo výške 10.000 Kč. O uvedenom bola žalovaná informovaná oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania. Žalovaná využila možnosť čerpať peňažné prostriedky, avšak tieto ani po viacerých výzvach žalobcovi neuhradila. Žalobca vyhlásil dlžné splátky za splatné dňa 28.6.2010. Dlh ku dňu podania žaloby na súd predstavoval sumu 19.874,95 Kč. Táto suma sa skladá zo zostatku nesplatenej istiny 10.000 Kč, zmluvného úroku 5.642,57 Kč, úroku z omeškania vo výške 2.432,38 Kč a neuhradených poplatkov vo výške 1.800 Kč.

Súd rozhodol vo veci na základe predložených listinných dôkazov vydaným platobným rozkazom č.k. 1Ro/1385/2013-57 zo dňa 28.1.2014. Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto ho súd uznesením č.k. 15C/142/2014-67 zo dňa 3.7.2014 zrušil. Pobyt žalovanej sa súdu nepodarilo zistiť, preto súd uznesením č.k. 15C/142/2014-68 zo dňa 3.7.2014 ustanovil žalovanej opatrovníka.

Súd nariadil vo veci ústne pojednávanie na deň 13.10.2014, ktoré vykonal v neprítomnosti účastníkov konania. Žalobca ospravedlnil svoju neúčast' podaním doručeným súdu dňa 10.10.2014 a žiadal rozhodnúť v jeho neprítomnosti. Opatrovník žalovanej prevzal predvolanie spolu s poučením o právach a povinnostiach v konaní pred súdom dňa 18.8.2014. Svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil telefonicky. Súd mal za to, že boli naplnené zákonné podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) na prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného a opatrovníka žalovanej.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi pripojenými do súdneho spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Z listinného dôkazu Smlouva o ČSOB Aktívnim kontu (č.l. 16 súdneho spisu) súd zistil, že túto uzavrel žalobca so žalovanou dňa 16.3.2009. Na základe tejto zmluvy sa žalobca zaviazal viesť pre žalovanú bežný účet. Súčasťou podmienok bola aj možnosť poskytnúť žalovanej na základe jej žiadosti v prípade splnenia „podmienok ČSOB pre poskytnutie povoleného prečerpania účtu“ peňažné prostriedky.

Z listinného dôkazu Žádost o poskytnutí úvěru (č.l. 13 súdneho spisu) súd zistil, že žalovaná požiadala dňa 24.8.2009 o povolenie prečerpať limit 100.000 Kč a dielčieho úverového limitu 10.000 Kč k účtu č. 228152545/0300.

Z listinného dôkazu Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania (č.l. 11 súdneho spisu) súd zistil, že dňa 26.8.2009 žalobca povolil žalovanej dielčí úverový limit vo výške 10.000,- Kč. Ku dňu otvorenia povolenia prečerpania bolo schválená úroková sadzba 16,90% ročne a sadzba úroku z omeškania 15% ročne.

Z listinného dôkazu Upomínka (č.l. 26 súdneho spisu) súd zistil, že dňa 6.4.2010 žalobca oznámil žalovanej výšku dlhu k 3.4.2010, ktorá bola 456,32 Kč a vyzval ju na jej úhradu.

Z listinného dôkazu Výzva k zaplacení dlužné částky (č.l. 27 súdneho spisu) súd zistil, že dňa 15.4.2010 žalobca oznámil žalovanej výšku dlhu k 15.4.2010, ktorá bola 957,88 Kč a vyzval ju na jej úhradu.

Z listinného dôkazu Opakovaná výzva (č.l. 28 súdneho spisu) súd zistil, že dňa 2.5.2010 žalobca oznámil žalovanej výšku dlhu ku dňu vyhotovenia výzvy, ktorá bola 1.902,78 Kč a vyzval ju na jej úhradu.

Z listinného dôkazu Oznámenie o změně účtu pro úhradu dluhu a poslední výzva k zaplacení dlužné částky (č.l. 33 súdneho spisu) súd zistil, že dňa 21.12.2010 žalobca oznámil žalovanej výšku dlhu ku dňu vystavenia, ktorá bola 13.720,22 Kč a vyzval ju na jej úhradu. Z doručenky (č.l. 34-35 súdneho spisu) súd zistil, že zásielka nebola doručená nakoľko žalovaná sa odsťahovala.

Z listinného dôkazu výpis z účtu žalovanej (č.l. 36 a násl. súdneho spisu) súd zistil, že ku dňu 7.2.2013 bola pohľadávka žalobcu voči žalovanej vo výške 19.874,95 Kč.

Podľa čl. 2 ods. 1 Nariadenia rady (EHS) č. 44/2001 o právomoci a výkone rozhodnutí v civilných a obchodných veciach (ďalej len „nariadenie“), ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s

bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

Na základe týchto citovaných ustanovení nariadenia súd mal za to, že je daná právomoc slovenského súdu na konanie o žalobe žalobcu. Súd aplikoval ust. nariadenia z dôvodu, že žaloba bola podaná na súd dňa 27.6.2013 a toto nariadenie nadobudlo účinnosť vo vzťahu k Slovenskej republike dňa 1.5.2004, má prednosť pred vnútroštátnymi normami, ako aj pred zákonom č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve, súkromnom a procesnom v spojení s právomocou súdu.

Ďalej súd považoval za príslušnú kolíznu normu, podľa ktorej sa určí rozhodujúce právo pre obchodno-závazkové vzťahy účastníkov tohto konania Dohovor o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len „Rímsky dohovor“) zo dňa 21.6.1980 z dôvodu, že tento nadobudol v súlade s čl. 5 ods. 2 oznámenia Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky č. 474/2006 Z.z. pre Slovenskú republiku platnosť 1. augusta 2006 a rovnako je tento platný aj pre Českú republiku.

Podľa odd. 2 čl. 3 bod 1 Rímskeho dohovoru, zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia účastníci zmluvy. Voľba musí byť výslovná alebo musí dostatočne spoľahlivo vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu. Účastníci zmluvy si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.

Zo zmluvy vyplýva, že medzi účastníkmi zmluvného vzťahu došlo k voľbe práva, a preto bude rozhodným právom české právo.

Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníku, účastníci môžu uzavrieť i takovú smluvu, ktorá není upravená jako typ smlouvy. Jestliže však účastníci dostatečně neurčí předmět svých závazků, smlouva uzavřená není.

Podľa § 262 ods. 4 Obchodního zákonníku, ve vztazích podle § 261 nebo podřízených obchodnímu zákoníku dohodou podle odstavce 1 se použijí, nevyplyvá-li z tohoto zákona nebo ze zvláštních právních předpisů něco jiného, ustanovení této části na obě strany; ustanovení občanského zákoníku nebo zvláštních právních předpisů o spotřebitelských smlouvách, adhezních smlouvách, zneužívajících klauzulích a jiná ustanovení směřující k ochraně spotřebitele je však třeba použít vždy, je-li to ve prospěch smluvní strany, která není podnikatelem. Smluvní strana, která není podnikatelem, nese odpovědnost za porušení povinností z těchto vztahů podle občanského zákoníku a na její společné závazky se použijí ustanovení občanského zákoníku.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotřebitelskými smlouvami jsou smlouvy kupní, smlouvy o dílo, případně jiné smlouvy, pokud smluvními stranami jsou na jedné straně spotřebitel a na druhé straně dodavatel.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodního zákoníku, smlouvou o běžném účtu se zavazuje banka zřídit od určité doby v určité měně účet pro jeho majitele, přijímat na zřízený účet peněžní prostředky, vyplácet z něj peněžní prostředky nebo z něj či na něj provádět jiné platební transakce.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodního zákoníku, smlouva o běžném účtu vyžaduje písemnou formu.

Podľa čl. 4 bod. 4.1. Obchodných podmienok pri povolené prečerpání účtu, vyčerpané a nesplacené peněžní prostředky až do výše Úvěrového limitu jsou úročeny pohyblivou úrokovou sazbou dohodnutou ve Smlouvě. Úroková sazba je sjednávána v souladu s Oznámením ČSOB o stanovených úrokových podmínkách vkladů a úvěrů v Kč ve výši v tomto oznámení uvedené ke dni poskytnutí předsmuvních informací ČSOB je oprávněna oznámit Klientovi novou úrokovou sazbu ve výpisu z účtu, ke kterému

je povolené prečerpaní poskytnuto, prípadne ve výpisu z úvěrového účtu a v případě zřízení služeb elektronického bankovníctví i prostřednictvím vybraných služeb elektronického bankovníctví. Jestliže Klient s novou úrokovou sazbou nesouhlasí a nedohodnou-li se smluvní strany jinak, je Klient povinen tuto skutečnost ČSOB písemně oznámit.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ČR, jde-li o prodlení s plněním peněžitého dluhu, má věřitel právo požadovat od dlužníka vedle plnění úroky z prodlení, není-li podle tohoto zákona povinen platit poplatek z prodlení; vyšší úroků z prodlení a poplatku z prodlení stanoví prováděcí předpis.

Podľa § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Z.z., výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.

Podľa § 155 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť v cudzej mene, ak to neodporuje okolnostiam prípadu a ak:

a) predmet konania je vyjadrený v cudzej mene a účastník, ktorý má plniť, je devízovým tuzemcom a má účet v cudzej mene, alebo

b) niektorý z účastníkov je devízovým cudzozemcom.

Súd zmluvu o ČSOB Aktivním kontu uzavretú dňa 16.3.2009 medzi žalobcom a žalovanou vyhodnotil ako zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaná v nej vystupovala v pozícii spotrebiteľa s uvedením trvalého pobytu, rodného čísla, predmetom bolo poskytnutie úveru.

Podľa § 262 ods. 4 Obchodního zákonníku České republiky vo svojej podobe už v čase uzavretia zmluvy rozširoval absolútnu použiteľnosť občianskeho zákonníka na právne pomery „nepodnikateľov“ najmä ak sa jedná o zodpovednosť, spoločné záväzky, aplikačnú prednosť občianskeho zákonníka a ďalších predpisov, osobitne v prípade ochrany spotrebiteľa.

Súd mal za preukázané, že žalobca so žalovanou uzavreli dňa 16.3.2009 Zmluvu o ČSOB Aktivním kontu. Na základe tejto zmluvy sa žalobca zaviazal viesť pre žalovanú bežný účet a súčasne na základe žiadosti žalovanej poskytnúť jej po schválení a splnení podmienok limit prečerpania formou spotrebiteľského úveru do výšky úverového limitu. Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania bola žalovanej daná k dispozícii suma 10.000,- Kč, pričom peňažné prostriedky sa mohli čerpať ku dňu 26.8.2009. Žalovaná suma v časti 19.874,95 Kč predstavuje pohľadávku žalobcu vzniknutú z titulu porušenia zmluvy č. 003322370R. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že žalovaná poskytnutý úver nesplácala, čím došlo k porušeniu zmluvných povinností. Pohľadávka žalobcu voči žalovanej vo výške 19.874,95 Kč, ktorá vznikla titulom porušenia povinností z povoleného prečerpania pozostáva z nezaplatenej istiny úveru vo výške 10.000 Kč, neplatených úrokov 5.642,57 Kč, úroku z omeškania kapitalizovaného k 7.2.2013, t.j. 2.432,38 Kč. Smlouva o ČSOB Aktivním kontu obsahovala všetky zákonom predpísané náležitosti, preto súd v rozhodnutí priznal žalobcovi nárok na zaplatenie žalovanej sumy v celkovej výške 19.874,95 Kč spolu s príslušenstvom v celom rozsahu.

V podanom návrhu si žalobca tiež v súvislosti s porušením ustanovení zmluvy zo strany žalovanej uplatnil aj nárok na zaplatenie riadneho úroku z istiny úveru, t.j. zo sumy 10.000 Kč vo výške 18,9 % ročne od 8.2.2013, t.j. od dátumu nasledujúceho po dátume, ku ktorému bol riadny úrok v návrhu vyčíslený, a to až do zaplatenia; nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 11.800 Kč (nesplätná istina úveru) vo výške 15 % ročne od 8.2.2013 do zaplatenia, t.j. taktiež odo dňa nasledujúceho po vyčíslení úroku z omeškania ku dňu 8.2.2013. Úrok z úveru bol dohodnutý v Oznámení o poskytnutí povoleného prečerpania a následne zmenený v súlade s Obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie. Rovnako bol v Oznámení o povolenom prečerpaní dohodnutý aj úrok z omeškania vo výške 15% ročne.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti

účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal súd náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 46,- eur a trov právneho zastúpenia vo výške 94,44 eur za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia; podanie žaloby) v zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. a), a c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení, jeden úkon á 31,54 eur; 2 x režijný paušál vo výške 7,81 eur v zmysle ust. § 16 ods. 3 cit. Vyhlášky, 20 % DPH v zmysle ust. § 18 ods. 3 cit. vyhlášky). Priznaný nárok žalobcu, ako aj trovy konania, je žalovaná povinná zaplatiť do

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP, v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.